

byrden lettes for de mindre stationer, men afgiftsprovenuet skal imidlertid fastholdes på mindst 30 mio. kr.

Vi er uforstående over for argumentet om, at man ikke både kan stille krav til en virksomhed og lade denne virksomhed betale afgifter. Hvis det princip blev ført ud i livet på andre områder, ville det efter vores mening få ganske alvorlige konsekvenser.

Enhedslisten mener ikke, at der aktuelt er nogen begrundelse for at stramme reglerne for udbetaling af tilskud til ikkekommercielle tv- og radiostationer. Eventuelle ændringer bør afventes den evaluering, som Kulturministeriet er ved at gennemføre, og derfor kan Enhedslisten ikke støtte dette forslag.

Kim Behnke (UP):

Jeg er naturligvis medforlagsstiller på forslaget.

Den aftale, der blev indgået i 1996, gik ud på, at vi ønskede at etablere et netværk. Vi var klar over, at der var brug for at tilføre de ikkekommercielle stationer økonomiske midler, og vi fandt frem til en model, som hele tiden kunne justeres, alt efter udviklingen i antal stationer, antal seere osv. Men nu har udviklingen vist, at vi har spændt buen for stramt. Resultatet er blevet, at den første station er lukket, at to stationer har fyret medarbejdere, og at det står skralt til.

Det fremtidsperspektiv, vi har, er, at alle de kommercielle stationer lukker. Og hvis ministeren fastholder, at der skal 30 mio. kr. i kassen, lige meget hvad, jamen så skal ministeren altså til sidst ud med hatten for at få de 30 mio. kr., hvis der ikke er flere kommercielle stationer til at betale. Så absurd er det.

Det svarer til, at man pålagde Den Kgl. Porcelænsfabrik en særlig afgift, som skulle gå til forskellige keramikere rundt omkring i landet, og derudover pålagde man også Den Kgl. Porcelænsfabrik, at de nede i deres udstillingslokale stillede plads til rådighed for disse amatørkeramikere. Det ville jo være absurd. Men sådan er det jo altså på lokal-tv-området.

Jeg hører til dem, der er en meget stor tilhænger af masser af lokal-tv i Danmark. Jeg ønsker, at lokal-tv skal fortsætte. Og jeg ved fra de sidste 15 års medieudvikling, at hvis først en station er lukket, er det meget svært at få den åbnet igen. Hvis først TV Trekanten er lukket, hvem skal så starte den op igen? Ingen. Der vil oven i købet ikke engang være frekvensressourcer til rådighed,

fordi Danmarks Radio har en mulighed for at åbne DR 2-sendere de pågældende steder.

Det vil altså sige, at vi bevæger os ad en ensrettet gade, og hver gang vi passerer en lukket butik, bliver den aldrig åbnet igen. Det synes jeg er synd for mediebilledet i Danmark. Derfor er det af kærlighed til lokal-tv, at jeg er medforlagsstiller.

Jeg ønsker, at det skal være sådan, at der er penge til rådighed for de ikkekommercielle stationer. Men det er altså en kulturbegivenhed, det er en ting, som må tages af kulturministerens budget. Og så må det være sådan, at de kommercielle stationer får mulighed for at vokse, får mulighed for at lave endnu mere kvalitetsfjernsyn, så de ikke skal sende dårlige og billige amerikanske dåseprogrammer, men selv har råd til at lave fremragende dokumentarprogrammer som »48 timer« og nogle af de andre spændende ting, man har lavet i TV Danmark-regi.

Fordi vi har begrænsede frekvensressourcer, skal de stadig væk stille vinduerne til rådighed, så de lokale ikkekommercielle stationer får deres varer stillet frem på en fornem hylde, hvor kunderne kan se dem.

Jeg kan huske, da vi i Århus var i den situation, at de kommercielle stationer stort set var underdrejede, det eneste, der var tilbage, var de ikkekommercielle, som sendte på tilfældige tidspunkter med flere timers sort skærm imellem. Jamen det var jo fuldstændig absurd. Der var ingen mennesker, der så dem, hverken de ikkekommercielle eller de andre ting, religiøse ting osv., der blev sendt. Ingen så noget som helst, fordi stationen var ødelagt.

Betingelsen for, at de ikkekommercielle har seere, er, at der er en station med en høj profil, som er i stand til at bære produktet ud til seerne.

Jeg kan ikke forstå, at kulturministeren er så afvisende, som tilfældet er i dag. Det her er faktisk en sag, hvor vi tværpolitisk burde være enige om at løse de problemer, vi kan se forude. For når først stationerne er lukket, kan vi vedtage alt det, vi vil her i salen, om, at vi vil åbne dem igen, men det bliver de ikke.

Så det her er et spørgsmål om rettidig omhu og at sørge for, at stationerne overlever. Derfor håber jeg naturligvis på, at fru Jytte Wittrocks langt mere positive holdninger i dag kan være med til at påvirke kulturministeren i retning af, at vi får det her problem løst. Det fortjener det.